

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

290

Vragen van het lid **Kooiman** (SP) aan de Minister van Veiligheid en Justitie over *de dood van een 19-jarig meisje* (ingezonden 16 september 2013).

Antwoord van Minister **Opstelten** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 23 oktober 2013). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2013–2014, nr. 191.

Vraag 1

Wat is uw reactie op het bericht dat er een 19-jarig meisje om het leven is gebracht, ondanks het feit dat er aangifte is gedaan van bedreiging bij de politie?¹

Antwoord 1

Ik betreur het overlijden van betrokkene ten zeerste.

Vraag 2

Klopt het dat de aangifte is doorgestuurd naar de recherche en dat deze daar op een stapel andere aangiftes terecht is gekomen? Waarom is er na de aangifte geen actie ondernomen vanuit de politie of de recherche?

Antwoord 2

Allereerst benadruk ik dat het hier gaat om een zaak van het lokale gezag en dat deze zich primair buigt over de prioriteit die op lokaal niveau aan zaken dient te worden gegeven.

De aangifte van betrokkene is op 15 augustus 2013 opgenomen en op 16 augustus 2013 doorgezet naar het betreffende basisteam. Het basisteam heeft de aangifte op 16 augustus 2013 overgedragen aan de districtelijke opsporing en deze werd daar op 26 augustus 2013 inhoudelijk beoordeeld. Besloten werd dat de aangifte, in verband met daderindicatie, opgepakt diende te worden.

Vraag 3 en 4

Klopt het dat deze stapel aangiftes meer zware zaken bevat, zoals overvallen met fors geweld en zware mishandelingen? Zo ja, om hoeveel zaken gaat het? Zo nee, waarom niet? Hoe staat het in de rest van het land? Is daar ook

¹ <http://www.omroepbrabant.nl/?news/1992191133/Aangifte+van+vermoorde+Saga+Backman+uit+Den+Bosch+lag+bij+politie+op+stapel+en+had+geen+prioriteit.aspx>

sprake van stapeling en zo ja, om hoeveel zaken gaat het daar? Kunt u een landelijk overzicht geven?

Waarom blijven der matig ernstige zaken op een stapel liggen en wordt er niet direct werk van gemaakt?

Antwoord 3 en 4

Jaarlijks worden ruim 1 miljoen aangiftes opgenomen. Hieronder bevinden zich aangiftes van relatief lichte, zwaardere en zware zaken. Aangiftes van overvallen met fors geweld en zware mishandelingen worden door de politie altijd opgepakt. In het gehele land worden zaken aan de hand van de beschikbare capaciteit geprioriteerd op basis van criteria waaronder de aard en ernst van de zaak en de aanwezigheid van daderindicatie.

Vraag 5

Wat vind u van de uitspraak van de woordvoerder van de politie dat met de mankracht die de politie nu heeft, de procedure die wordt gehanteerd gewoon de harde realiteit is? Hoe ziet die procedure er precies uit? Hoe worden de keuzes gemaakt en de prioriteiten gesteld?

Antwoord 5

De gebruikelijke procedure voor aangiftes van bedreiging is dat de politiemedewerker die de aangifte opneemt zelf een eerste beoordeling doet, waarna de aangifte wordt doorgestuurd aan het Districtelijk Informatie Knooppunt. Daar wordt door een medewerker die gespecialiseerd is in bedreigingszaken de aangifte opnieuw beoordeeld, waarna hij via het basisteam wordt doorgezet naar de districtelijke opsporing. De aangiftes worden daar beoordeeld om de inzet van opsporingsmiddelen te kunnen prioriteren. In het onderhavige geval zijn deze stappen doorlopen. De procedure is dat de prioritering in overleg met het OM als gezagdrager wordt vastgesteld.

Vraag 6 en 7

Klopt het dat er te weinig mankracht is om ernstige zaken op te pakken? Zo nee, wat is er dan misgegaan in deze zaak? Zo ja, kunt u dit tekort specificeren?

Als zelfs ernstige zaken blijven liggen, wat betekent dat voor minder ernstige zaken? Hoe hoog is deze stapel? Hoe staat het met de aanpak van die zaken in de regionale eenheid Oost-Brabant?

Antwoord 6 en 7

De politie in Den Bosch is in staat om dit soort aangiftes met de nodige prioriteit in behandeling te nemen. Aangezien de vraag naar politiecapaciteit groot is, moeten altijd keuzes worden gemaakt. Het is evident dat niet alle zaken gelijktijdig opgepakt kunnen worden. Dit geldt ook voor minder ernstige zaken. Binnen de politieorganisatie wordt continue gewerkt aan een verbetering van de werkprocessen waarmee de effectiviteit van het politiewerk kan verbeteren. De vorming van de nationale politie helpt om hierin snellere en betere stappen te zetten.

Vraag 8

Deelt u de mening dat het absoluut onwenselijk is dat dit soort zaken niet met prioriteit opgepakt kan worden? Zo ja, wat gaat u doen om ervoor te zorgen dat hier snel verandering in komt? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 8

Aangiftes van bedreiging dienen met prioriteit en adequaat opgepakt te worden. Ik verwijs u naar de verbeteringen van de behandeling van de aangiftes die politie en OM op dit moment doorvoeren, zoals ik uw Kamer in mijn brief van 9 juli 2013, kenmerk 29 628 nr. 404, heb aangegeven. Eerdere en betere casescreeening maken hiervan onderdeel uit.

Ik omarm het besluit van de burgemeester van 's-Hertogenbosch, de heer Rombouts, om in dit soort zaken de wijkagent te laten interveniëren richting bedreiger. Wijkagenten vervullen een effectieve rol door bijvoorbeeld aan de bedreiger kenbaar te maken dat hij bij de politie bekend is.

De korpschef zal de interventiemogelijkheden bij bedreigingen verder verbreden.

Vraag 9

Deelt u de mening dat dit het zoveelste teken aan de wand is dat de politie beschikt over te weinig capaciteit en dat dit ten koste gaat van de veiligheid? Zo ja, bent u bereid met de grootst mogelijke spoed de capaciteit en de werkdruk bij de politie opnieuw tegen het licht te houden en de maatregelen te nemen die nodig zijn, ook al zou dat ten koste gaan van de door u gewenste bezuinigingen? Zo nee, hoeveel meer van dergelijke incidenten zijn daarvoor nodig?

Antwoord 9

Nee, er is voldoende capaciteit beschikbaar om ernstige zaken op te pakken. De opsporingscapaciteit is in de afgelopen 10 jaar sterk gestegen: van ruim 8.500 fte in 2002 naar bijna 14.000 fte in 2012. De vraag naar politiecapaciteit is echter breed en groot. Daarom moeten zaken aan de hand van de beschikbare capaciteit worden geprioriteerd op basis van criteria waaronder de aard en ernst van de zaak. Daarnaast is het niet alleen de vraag óf een zaak kan worden opgepakt binnen de huidige capaciteit, maar vooral op welke wijze en vanuit welke expertise binnen de politieorganisatie. Samenwerking met partners blijft hierin ook een cruciale succesfactor.